

Sygnatura akt VI K 510/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

po rozpoznaniu dnia 14.XII.2016r. sprawy karnej

P. S.

urodz. (...) w K.

syna J. i B. zd. D.,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 sierpnia 2016 roku w K., woj. (...), na ul. (...), w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki B. (...) o nr rej. (...), czym naruszył orzeczony wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku, sygn. akt VI K 638/15, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,-

tj. o czyn z art. 244 kk,-

----- / -----

I. oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego tego, że w dniu 17 sierpnia 2016 roku w K., woj. (...), na ul. (...), w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki B. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 03 lutego 2016r. sygn. akt VI K 638/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, to jest czynu z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierza mu 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 69§1 kk i 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawieszona tytułem próby na okres lat 2 (dwóch),-

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza opłatę w kwocie 60 złotych.

Sygn. akt VI K 510/16

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 sierpnia 2016 roku funkcjonariusze: Policji P. D. oraz Straży Miejskiej D. W. (1) pełnili służbę patrolową na terenie K., oznakowanym radiowozem kierował P. D.. Około godziny 15.40 w/w jechali ulicą (...), P. D. zauważył jak z ulicy (...). (...) w ulicę (...) wjeżdża samochód marki B. (...), którym kierował oskarżony P. S. wobec którego orzeczono wcześniej zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. P. D. postanowił udać się za oskarżonym, zawrócił radiowóz, włączył sygnały się świetlne a następnie ruszył za oskarżonym. P. S. jechał ulicą (...), przyspieszał, naruszał zasady

ruchu drogowego m.in wyprzedzał inny pojazd w rejonie przejścia dla pieszych, po czym skręcił w ulicę (...). Gdy funkcjonariusze podjechali w okolice posesji nr (...) zauważyli stojący samochód marki B., nie było w nim kierowcy.

Następnie P. D. i D. W. udali się do mieszkania nr (...), otworzył im ojciec oskarżonego J. S., który oświadczył, że jego syna P. S. nie ma w domu, następnie w/w udali się do samochodu B. w którym znajdowały się dokumenty oskarżonego P. S. oraz dowód rejestracyjny samochodu i polisa OC.

/ dowód: zeznania świadków: P. D.,

D. W. (1)

notatka urzędowa k 1/

Oskarżony P. S. był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 3 lutego 2016 roku sygn. akt VIK 638/15 za czyn z art 178a§1 kk na kare 4 miesięcy ograniczenia wolności, wyrokiem tym orzeczono równe iż zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, na poczet zakazu zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 lipca 2015 roku do dnia prawomocności wyroku to jest do dnia 11 lutego 2016 roku.

/ dowód: informacja z K. k 14

odpis wyroku w sprawie VIK 638/15 k 13/

Oskarżony P. S. stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 244 kk nie przyznał się do winy i w złożonych wyjaśnieniach podał, że krytycznego dnia nie kierował samochodem marki B. wskazał, iż był na spacerze z rodziną.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzuczonego mu czynu nie budzi wątpliwości. Na sprawstwo oskarżonego w sposób bezpośredni wskazują zeznania świadków P. D. oraz D. W. (1) którzy widzieli jak oskarżony kierował samochodem marki B. w K. na ulicy (...).

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań w/w świadków, gdyż nie zawierają one sprzeczności, są spójne i wzajemnie się potwierdzają. Świadek P. D. zeznał, iż bez wątpliwości rozpoznał osobę oskarżonego jako kierującego samochodem marki B., świadek posiadał wiedzę o tym że wobec P. S. orzeczony jest zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i informację tą przekazał pełniącemu wraz z nim służbę funkcjonariuszowi Straży Miejskiej D. W. (1). Okoliczności te potwierdził w swoich zeznaniach D. W. (1), również w pozostałym zakresie to jest podjętych następnie czynnościach, pościgu za oskarżonym oraz dalszej sekwencji zdarzeń zeznania świadków są zgodne i pozbawione sprzeczności.

Odnosząc się do zeznań świadka J. S. złożonych na rozprawie w których wskazał, iż to on kierował samochodem Sąd odmówił im wiarygodności i uznał iż świadek zeznał nieprawdę. Kategoryczne zeznania P. D. poparte relacją D. W. (1) zaprzeczają wersji podanej przez J. S., niezależnie od tego że została ona podana dopiero na rozprawie, natomiast w toku postępowania przygotowawczego świadek twierdził, iż nikt nie jeździł przedmiotowym samochodem. Uwzględniając różnicę wieku oraz wyglądu P. S. i J. S. wykluczyć należy możliwość pomyłki przez P. D., niezależnie od faktu, iż świadek wskazał, iż nie miał żadnych wątpliwości co do osoby kierującego samochodem B..

Jednocześnie J. S. zeznając na rozprawie potwierdził z kolei, iż w toku dochodzenia również zeznał nieprawdę co do umiejętności prowadzenia przez niego samochodu. Zeznania J. S. są niewiarygodne, podyktowane chęcią doprowadzenia do uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jego syna P. S..

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego P. S. albowiem pozostają one w sprzeczności z zebrany materiałem dowodowym, nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące wskazywać na istnienie motywów w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego przez funkcjonariuszy Policji oraz Straży Miejskiej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 244 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę trzech miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości czynu.

Na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat dwóch uznając, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

Zdaniem Sądu orzeczona kara jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk.